

آتش دائم

منتخبی از گفتارهای

ربای لوباویچ

ربی مناخم مندל شینرسون

Torah studies ترجمه کتاب

از ربی جانانان ساکس. ام. ا. (کتاب) دکترای فلسفه

ترجمه فارسی بوسیله

پرویز مزدهی

Translated into Farsi by:

Mr. Parviz Mojdehi

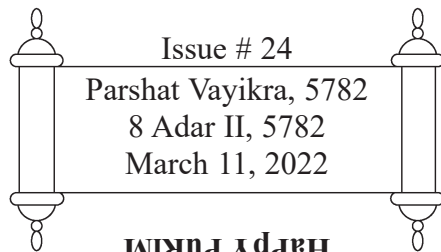
*

Reprinted with permission by:

Chabad Persian Youth

&

Moshiach Awareness Center

Friday, March 11, Light Shabbat Candles, by 5:39 p.m.

Saturday, March 12, Shabbat ends at 6:43 p.m.

(Times are for Los Angeles)

JEWISH CHILDREN:

Get your own letter

in a Sefer Torah!

<http://www.kidstorah.org>

This week's issue is sponsored in part by:

B"H

YOSEF Y. SHAGALOV

Traveling Notary Public & Home Signing Agent

Member: National Notary Association

Cell Phone: (323) 934-7095 • Fax: (323) 934-7092

E-mail: yys770@aol.com

"For All Your Notary Needs - At **Your** Location"

Reprinted with permission by:

CPY

Chabad Persian Youth

9022 W Pico Boulevard.

Los Angeles, CA 90035

Tel.: (310) 777-0358

Fax: (310) 777-0357

<http://www.cpycenter.org>

e-mail: cpycenter@sbcglobal.net

Rabbi Hertzal Peer, Executive Director

&

Moshiach Awareness Center,

a Project of:

Enlightenment For The Blind, Inc.

602 North Orange Drive.

Los Angeles, CA 90036

Tel.: (323) 934-7095 * Fax: (323) 934-7092

<http://www.torah4blind.org>

e-mail: yys@torah4blind.org

Rabbi Yosef Y. Shagalov, Executive Director

Printed in the U.S.A.

TO DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF
A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to: <http://www.torah4blind.org>

که حاصل عشق به خداوند است و شعله هایش شعله آتش عشق به خداوند است . غوطه ورمی^{۱۶} شود. عشقی که ربانیم می گویند^{۱۷} که "همچون آتش آسمانهاست". و این آتش، روح حیوانی را دوباره شکل داده و به عشق خداوند تبدیل می کند.

"و تو می بایست خداوند خالقت را با تمام قلبت دوست بداری" ربانیم می پرسند^{۱۸} با تمامی قلبت به چه معناست؟ و جواب میدهند که با هر دو قلبت "زمانی که قدرت و عشق انسان به طرف عشق به خداوند کشیده می شود آن عشقی که مردان روحانی صاحب آن هستند. آن آتشی که در وجود هر فرد یهودی می باشد با آتش آسمانی که پاسخ خداوند است مخلوط شده، یکی می شود و انسان و خداوند به هم نزدیک می شوند.

(منبع: لیکوتی سیخوت جلد اول. ص ۲۰۵ الی ۲۰۸)
(Source: Likkutei Sichot, Vol. 1, pp. 205-208)

وַיִּקְרָא

پاراشای ویکرا در مورد قربانی ها صحبت می کند. قربانی ها و مراسمی که برای انجام آنها در میشکان انجام میشد.

این قربانی ها امروزه که دیگر بت همیقداشی وجود ندارد برای ما چه معنایی میدهد؟ اولین خانه خداوند و دومین خانه خداوند از بین رفتند ولی میلیونها خانه خداوند بوجود آمد که دیگر نمی توانست از بین برود. این ها بت همیقداش هایی هستند که هر فرد یهودی در درون خود دارد. محل مقدس روح، جایی که پرستش خداوند در آنجا انجام میشود. یهودیت صدمه ناپذیر است به این علت که به تعداد همه یهودیان بت همیقداش وجود دارد. وجود هر فرد یهودی یک خانه خداست. اما این خانه مقدس درونی دارای چه مراسمی است؟ جواب در پاراشای این هفته نهفته است. در پاراشای می خوانیم که چگونه هرگونه عملی را که خداوند در مورد انجام قربانی ها به ما فرمان میدهد، دارای دو جنبه است جنبه اول آنکه، کوهن ها را رهبری می کند که چگونه عبادتشان را بوسیله قربانی ها انجام دهند و جنبه دوم آنکه ما را رهبری می کند که چگونه میشکان خصوصی درون خودمان را بسازیم. میشکانی که دقیقا نمونه میشکان بزرگی است که مُشّه برحسب فرمان خداوند در بیابان درست کرد. در این مبحث اعمالی را که بوسیله کوهن ها برای قربانی ها انجام میشد به عنوان اعمالی که امروزه برای پیشرفت روحانی یک یک، ما لازم است توضیح داده شده و تفسیر می شود. و این یکی از وظایف حاسیدوت است که بخش هایی از تورا که بنظر میرسد که از آنها غفلت شده است را به عنوان مهمترین قسمت هایی توضیح بدهد که برای پیشرفت روحانی ما بسیار لازم می باشد.

۱- "قربانی از خود"

پاراشای این هفته با کلمات "اگر هر انسانی قربانی بیاورد از میان شما برای خداوند" آغاز میشود. در اولین نگاه تصور ما براین است که کلمه "از میان شما" (میکم) به کلمه "هر انسانی" اشاره می کند که به این ترتیب جمله به "اگر هر انسانی از میان شما قربانی بیاورد..." تبدیل میشود. اما ترتیب کلمات تورا، این تصور را رد می کند چرا که تورا در همه جزئیاتش دقیق می باشد. و اینکه این کلمه "میکم" بظاهر از محل اصلی خود جابجا بنظر بیاید بی علت نمی باشد. و اگر کلمه "میکم" را در اینجا "از خودش" ترجمه کنیم. باسوق بالا اینگونه ترجمه می شود که "اگر هر انسانی قربانی بیاورد از خودش برای خداوند". که بطور ضمنی به ما این گونه می گوید که قربانی

میبایست از وجود خود انسان آورده بشود. معنای این موضوع چیست؟ این نوع تعبیر حاسیدوت از پاسوق بالا درک ما را در مورد فلسفه قربانی ها کاملاً متفاوت می کند. به عنوان مثال زمانی که خداوند به یسرائل ها دستور میدهد که برای او میشکانی (محل سکونت) بسازند او می گوید "برای من میشکانی بسازند که من در میان آنها ساکن بشوم". بصورت ساده می بینیم که خداوند نه فقط در میشکان بلکه در وجود هر فرد یهودی می خواهد ساکن بشود. هر فرد یسرائل در وجود خود دارای یک میشکان برای خداوند است. و هرگونه اعمالی که در میشکان فیزیکی و خارجی انجام میشود. میشکانی که خداوند دستور میدهد که یسرائل ها در بیابان بسازند همه جنبه ها و جزئیات آن عیناً در میشکان روح و درون هر فرد یسرائل منعکس شده و می بایست انجام شود.

به این ترتیب عمل قربانی درونی و روحانی که هر فرد یهودی در وجود خود انجام میدهد دقیقاً منعکس کننده اعمالی است که در میشکان فیزیکی انجام میشود. حتی اعمال خارجی از جمله کشتن و قربانی کردن حیوانات و غیره اساساً در واقع یک عمل درونی و روحانی بود. به همین علت بود که در انجام قربانی ها کهنیم می بایست خود را آماده می کردند و لوی ها با شعر خواندنشان در انجام آنها شرکت می کردند.

در "زهر"^۱ می نویسد که در انجام مراسم قربانی ها "کهنیم با انجام مراسم با سکوت و با عشق شخینای خداوند (حضور خداوند) را به پائین می آوردند و لوی ها با آواز و مدح و ستایش خود روح انسان و قربانی اش را "بالا می بردند". و به این ترتیب انجام قربانی فیزیکی به نوعی مراسم و اعمال روحانی تبدیل می شد.

بنابراین این اعمال در مورد انجام قربانی درونی و روحانی انسان بیشتر صادق می باشد. و این است معنای پاسوق "اگر هر انسانی قربانی بیاورد از شما کلمه "قربانی" به زبان عبری به معنای نزدیک شدن^۲ است. به این ترتیب یک فرد یهودی زمانی که می خواهد به خداوند نزدیک شود می بایست از خودش قربانی بیاورد. قربانی می بایست از درون وجود خود او باشد. قربانی در واقع از درون او، روح او، و خود اوست.

۲- حیوان

و ادامه پاسوق این است که "... شما می بایست قربانی خود را از حیوانات اهلی گاو و گوسفند بیاورید"

است به خود بگوید. "من چه هستم که بتوانم و ارزش آنرا داشته باشم که به چنین عمل و درجه ای^{۱۱} برسم؟ من کامل نیستم. من بر از گناهم. این عمل از من بسیار دور است، و رای من است". در این مورد ربای لوباویچ قبلی اینگونه جواب میدهد که^{۱۲} قربانی نه فقط از وجود تو می باشد بلکه نفس عمل قربانی به وجود "تو" بستگی دارد. عمل قربانی، نزدیک شدن به این درجه از روحانیت در حیطه وجود و در حد توانایی هر فرد یهودی می باشد حال هرچه که در گذشته این شخص انجام داده و هرچه که الان در حال حاضر او هست. بنابراین هر فرد یهودی می تواند و این حق را دارد که از خودش بپرسد که^{۱۳} "چه زمان اعمال من همچون اعمال پدرانم، اوراهام، اسحاق، یعقوب خواهد بود؟"

۵- آتش

زمانی که حیوان مورد بازرسی قرار گرفت و مشخص شد که بدون عیب و کامل است می بایست کشته شود به این معنا که، نمی بایست بدن او را از بین برد بلکه صرفاً جان را از تن او خارج کرد. و سپس آنرا بروی مذبح تقدیم می کنند. جایی که (در بعضی موارد فقط چربی ها) و در بعضی مواقع همه وجود حیوان "بوسیله آتشی که از آسمان از طرف خداوند آمده است سوخته می شود". این ترتیب قربانی کردن در میشکان مادی و فیزیکی می باشد، و عیناً نیز در مورد قربانی ها در وجود و درون هر فرد یهودی انجام میشود.

بعد از اینکه شخص کمبودها و خطاهای زندگی را درست کرد. این حیوان درونی می بایست کشته شود. نیروی زندگی میبایست از خواسته های فیزیکی و غرایز او گرفته شود و جهت دیگری به آن داده شود. بدن و یا به عبارت دیگر اعمال فیزیکی به بقای خود ادامه میدهد اما انگیزه ها حالا دیگر تماماً روحانی هستند و به اعمال روحانی انسان نیرو میدهند. به همین خاطر در تلمود "راوا" می گوید^{۱۴} "شراب و عطریات مرا عاقل می کند". برای رسیدن به این درجه، انسان می بایست ابتدا به مرحله "در تمامی راه هایت مرا بشناس" برسد.^{۱۵} مرحله ای که هر عمل انسان بخاطر رسیدن به تقدس انجام میشود و خود عمل نیز مقدس می شود. به عنوان مثال در روز شبات خوردن و نوشیدن نه فقط وسایلی برای مقدس کردن شبات می باشند. بلکه به عنوان قسمتی از ذات تقدس این روز بشمار می آیند.

در این مرحله، لحظه نزدیکی به خداوند فرا میرسد. بدن "روح حیوانی" در آتش روح، در آتشی

۱۱-زهر بخش دوم ۲۳۹ الف و بخش سوم ۲۶ ب ۱۲- معمر بانی لگنی ۵۷۱۰ فصل دوم
۱۳- تانادوه الیاهوریا فصل ۲۵ ۱۴- یوما ۷۶ ب ۱۵- رمبام هیلخوت دات فصل سوم - شولخان آרוخ اورخ شمیم
فصل ۲۳۱

این جستجو، نه فقط به عنوان انجام وظیفه بلکه باید بسیار صادقانه انجام شود چرا که تمامی کاملیت روحانی انسان به این جستجو بستگی دارد. زمانی که او ارزش این عمل را درک کند دیگر خطاهایش را با گول زدن خود نمی پوشاند و یا آنها را سرسری و بدون مداوا رها نمی کند.

۴- فشارهای گذشته

زمانی که انسان این جستجو و بازرسی خود را صادقانه آغاز می کند اغلب این گونه اتفاق می افتد که تمامی خطاهای گذشته او حتی خطاهای دوران کودکی اش^۶ به ذهن او می آید خطاهایی که دیگر او آنها را انجام نمی دهد و آنها را رها کرده است. تا آنجا که او می تواند بگوید "گناه من همواره جلو من است"^۷. این خطاها بخاطر آنکه کاملاً ترمیم نشده و از بین نرفته است باقی مانده و باقی میماند.

اگر آنها کاملاً درست شده بودند و بوسیله اعمال درست پاک شده بودند، محل این خطاها و جای این خطاها بوسیله عشق و علاقه به انجام خواسته خداوند پر شده بود. زیرا زمانی که انسان^۸ در سایه مرگ قدم میگذارد^۹ که این حالتی است که به انسان وقتی که بوسیله گناه از خداوند دور میشود دست میدهد، خواسته او برای دوباره یکی شدن و متحد شدن با خداوند تبدیل به عشق شدید به بازگشت به خداوند می شود که این عشق تمامی گناهان عمدی گذشته اش را به "زخوت" یا امتیاز روحانی تبدیل می کند.^۸

اما این عمل بازرسی از خود به او می گوید که این موضوع تازمانی که گناهان او هنوز به عنوان گناه در ذهن او باقی است، در مورد او صادق نمی باشد. او هنوز از این کوره تبدیل گناه به عشق به خداوند، عبور نکرده است. "گناه زنجیر وار گناه می آفریند"^۹ و حتی حالا نیز او هنوز بعضی اوقات این فشار تجربه گناه را احساس می کند.

این گونه نیست که بگوئیم که توبه او از اعمال گذشته فقط احتیاج به یک کوشش کوچک دیگری دارد بلکه او هرگز موفق به شکافتن آن دیواری که اعمال گذشته او بوجود آورده و مابین او و خداوند جدایی انداخته است،^{۱۰} نشده است.

اما این موضوع ممکن است او را به فکر وادارد. او به حضور خداوند آمده است و می خواهد با انجام عمل قربانی با تمامی وجودش، به خداوند نزدیک شده و در آتش الهی غوطه ور بشود. آتشی که او را به مراتب بالای روحانیت و به سوی ذات الهی می کشاند. در این زمان او ممکن

۶- پوکیخ عبوریم فصل ۲۱ و ۲۲- شولحان آروخ خیم پایان فصل ۳۴۳- سنهدرین ۵۵ ب

۷- تهیلیم ۵۱-۵ ۸- تنیا بخش اول فصل ۷ ۹- پیرکی آووت ۲-۴ ۱۰- تنیا بخش اول فصل ۱۷

به این ترتیب دو نوع قربانی می بایست در میشکان روح آدمی انجام بشود. اولین قربانی از خودشان، از درون انسان از روح الهی انسان انجام می شود، دومین قربانی از حیوانات یعنی از روح حیوانی انسان انجام میشود که عامل همه هوس های مادی و فیزیکی است و شامل همه غرایزی است که انسان بخاطر داشتن وجود فیزیکی و جزئی از دنیای طبیعی بودن دارا می باشد. این دومین نوع قربانی است که هدف نهایی از انجام قربانی هاست. مقدس کردن و تغییر جهت دادن به "حیوانیتی" که در انسان است.

به این مطلب در خود کلمات تورا نیز اشاره شده است. آنجا که می گوید "قربانی از شما" ادامه میدهد که این قربانی برای خداوند میباشد. اما در پاسوق بعدی می گوید که قربانی که از حیوانات آورده میشود می بایست "در حضور خداوند" انجام شود و این به معنای آن است که این قربانی از حیوانات، به مراحل بالاتری از روحانیت میرسد تا آن قربانی که برای خداوند انجام^۳ میشود. آمده است که^۴ زمانی که این نیروی حیوانی موجود در انسان در جهت انجام خواسته خداوند مورد استفاده قرار بگیرد نیروئی ایجاد می شود که انسان را خیلی بیشتر بطرف خداوند نزدیک می کند تا آنکه روح خدایی به تنهایی مورد استفاده قرار بگیرد.

آوردن درون و روح خدایی به عنوان قربانی، انسان را تنها "سوی خداوند" به درجه ای که بوسیله چهار حرف کلمات خداوند مشخص شده است میرساند که رسیدن به این درجه یک تجربه روحانی است. اما قربانی کردن روح حیوانی انسان را به آنچنان درجه ای میرساند که انسان می تواند خداوند را به آنگونه که هست تجربه کند و زمانی که طرف دیگر انسان یعنی غرایز حیوانی او تسلیم می شود عظمت خداوند مشخص و دیده می شود.^۵

۳- جستجو

زمانی که حیوانی انتخاب می شد که بر روی مذبح قربانی بشود اولین عملی که قبل از قربانی انجام میشد آن بود که حیوان را مورد بازرسی و جستجو قرار میدادند. این عمل بازرسی برای آن بود که مطمئن بشوند که حیوان کامل و بدون عیب است و بعد آن حیوان را قربانی میکردند. به همین ترتیب در نزدیک شدن انسان به خداوند می بایست مطمئن بود که این حیوان وجود انسان قبل از آنکه قربانی بشود کامل و بی عیب باشد. و اولین قدم در این عمل جستجو و بازرسی خود می باشد. انسان می بایست زوایای روح خودش را جستجو کند و اگر شکاف هایی در تمامیت و کاملیت او بوجود آمده است آنها را بیابد و ترمیم کند.

۳- لیکوتی تورا معمر لواعر... آدام کی یقروی ۳- امثال سلیمان ۴-۱۴ ۴- رجوع شود به تنیا بخش اول فصل ۲۷

۵- تنیا بخش اول فصل ۲۷